

تعیین بهترین سن نشا برای ژنوتیپ‌های روز کوتاه پیاز در مناطق جنوبی ایران

محسن خدادادی^{۱*}، حامد حسن‌زاده خانکهدانی^۲ و علیرضا پرکاسی^۳^۱ پژوهشکده سبزی و صیفی، موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.^۲ بخش تحقیقات علوم زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی آهرمگان و ^۳ سیستان و بلوچستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ایران.* نویسنده مسئول: kodadadi@yahoo.com

چکیده

به منظور تعیین بهترین سن نشا پیاز در سه منطقه میناب (استان هرمزگان)، جیرفت (استان کرمان) و ایرانشهر (استان سیستان و بلوچستان) آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار به صورت دوساله اجرا شد. بدین منظور در دو سال آزمایش در مناطق جیرفت و ایرانشهر در تاریخ‌های ۱۰، ۲۱ و ۳۱ شهریور و ۱۰ مهر بدر ارقام پریماورا، تگزاس‌ارلی‌گرانو، ارلی‌وایت، رقم محلی جیرفت و رقم محلی بلوچی در خزانه کشت شدند. با توجه به دمای بالای هوا در میناب، بذور در ۴ تاریخ ۲۵ شهریور و ۵، ۱۵ و ۲۵ مهر در خزانه کشت شدند و نشاهای ۴۰ تا ۷۰ روزه به زمین اصلی منتقل شدند. به‌طور کلی، در ارقام مورد بررسی نشاهای ۶۰ و ۵۰ روزه و در رده بعد ۷۰ روزه از قابلیت مناسبی در تولید محصول پیاز برخوردار بودند. در میناب نشاهای ۶۰ روزه و در مناطق جیرفت و ایرانشهر نشاهای ۶۰ و ۷۰ روزه قابل توصیه است. با توجه به واکنش متفاوت ارقام به سن نشا، برای ارقام پریماورا و تگزاس‌ارلی‌گرانو نشاهای ۶۰ و ۵۰ روزه و برای ارقام ارلی‌وایت و محلی جیرفت و بلوچی نشاهای ۶۰ روزه قابل توصیه می‌باشد.

کلمات کلیدی: رقم محلی، عملکرد محصول، هیبرید.